

**MI, PRIMITIVCI, KOJI VOLIMO "LIJEPOM NAŠOM"!
("Nema se kamo pobjeći" - završna rečenica Ivce Šole u intervjuu Vijencu)**

(Prije nego što se pozabavimo aktualnim SDP-ovim gradonačelnikom /Rijeka/ i SDP-ovim kandidatom za gradonačelnika /Zadar/ nužno je naglasiti da ovo nije politička haranga protiv SDP-a - tu "čast" prepuštam čelniku HDZ-a Karamarku i tragikomičnom splitskom "likaru" Marasoviću. Činjenica je, s druge strane, da je klijentelistička "neprincipijelna koalicija" SDP-HNS u prva dva mjeseca ove godine dotakla, zahvaljujući prije svega katastrofalnom izboru ministara/ministrica, dotakla dno dna, pa ako ta koalicija uspije ponoviti pobjedu na idućim izborima, to će doista značiti da - od HDZ-a pa dalje - ima posla s političkim "hlebincima" i apriornim stranačkim "luzerima", koji su svojim neznanjem i nesnalažljivošću zaslužili da izgube izbore!)

Primjer prvi - SDP-ov gradonačelnik Rijeke

Negdje valjda početkom prošle godine TV- prilog riječkog "Novog lista", pod jednostavnim nazivom "Petkom", prestao je objavljivati kratke intervjuje s poznatim osobama, koje su odgovarale na pitanje koja im se TV-emisija najviše a koja najmanje sviđa. (Sjećam se da me iznimno ugodno iznenadilo to što je neočekivana većina tih cura i dečki - mlađe osobe su ionako sačinjavale znatnu većinu intervjuiranih - izrazila nedvosmislenu odbojnost prema doista gadljivoj reality show /kako ste pogodili da tu emisiju obožava izvjesni "trafikant" i prezimenjak "oca domovine"?!) Jedan od rijetkih intervjuiranih političara bio je i gradonačelnik Rijeke Vojko Obersnel. Na pitanje koju TV-emisiju najmanje želi gledati decidirano je odgovorio da je to "Lijepom našom", pa se i samozadovoljno pohvalio kako je, kad je ta emisija bila na programu,

s guštom pustio kazetu "Leta tri" - valjda zato da bi naglasio utisak gađenja koje osjeća prema toj emisiji. (Iako je osnovna civilizacijska vrijednost bilo koje religijske sljedbe da uvažava pravo ateista i agnostika /znakovito je da je jedan od najdobronamjernijih sugovornika u izvrsnoj TV-emisiji "Ekumena" i jedan od rijetkih koji se usudio decidirano osuditi nihilističke aspekte današnjeg školskog odgoja čelnik sićušne udruge ateista Milan Polić/ - nemuzikalna škvadra nametljivih prostaka, koja je na gostovanju u Sloveniji na svom prepoznatljivo primitivnom nastupu javno tražila od slovenske vlasti da zabrani Katoličku crkvu u Sloveniji/ današnji zajapureni aktivisti raspomamljenog sekularnog fundamentalizma otvorili su sezonu lova na neistomišljenike bez predaha za lovostaj!)

Time, naravno, dolazimo i do nas primitivaca koji uglavnom stalno gledamo tu emisiju. Dobro, dozvoljavam da u toj kategoriji ljudi ima i prilično velik broj zatucanih nacionalista, koji apriorno obožavaju - štono se kaže - "sve što je hrvatsko". Iako među zabavljačima nerijetko ima i lokalnih diletanata koji pjevaju gore od mene (ako je to moguće!), osobno mi je u toj emisiji najsimpatičnija ona spontana zanesenost s kojom se ljudi i žene prepuštaju glazbi i štimungu koje vole. E, sada dolazi ono najvažnije! Kad je, naime, Branko Uvodić u reklamnom dijelu programa najavio svojim pomalo meketavim glasom da će sljedeća emisija "Lijepom našom" - u subotu, 9. veljače - biti održana u Rijeci, u sklopu tradicionalnih riječkih maškara (sve histeriziranija karnevalizacija društva zaslužuje, uostalom, poseban osvrt!), a znajući da je gost emisije u zadnje vrijeme uvijek i gradonačelnik (koji ponekad i zapjeva), prva mi je pomisao bila: "Bože moj, hoće li taj čovjek imati obraza da razdragano nastupi u emisiji koju toliko prezire da je 'pokriva' pijanim arlaukanjem nekakvih trendovskih primitivaca!" Obersnel se na kraju ipak nije dao uloviti u stupicu, pa je prvi put (?) počasni gost bio župan, a Obersnel ovaj put valjda nije morao 'izbrisati' nepodnošljivu mu emisiju kazetom njegovog obožavanog terceta. I time nas, konačno, i on i oni prestaju zanimati!

Drugi primjer. SDP-ov kandidat za gradonačelnika Zadra

Iako primjer koji slijedi nema veze s političko-glazbenim prioritetima iz prvog primjera, on je još znakovitiji za mentalnu strukturu današnjeg SDP-a. Naime, zadarski SDP je odlučio za svog kandidata na svibanjskim izborima odlučio delegirati izvjesnog Ivu Bilića (oni koji za njega nisu nikad čuli ne mogu ni zamisliti koliko su sretni!) Tko je, dakle, Ivo Bilić? Iako potpisnik ovih redova nerijetko iritira uvjereni antikomuniste njegovom procjenom da su podlegli, "u korist vlastite štete", onome što on uporno naziva "autističnim antikomunizmom" (ili "autističnim antikomunizmom", whatever!), oni doista nisu svijesni koliko svojim mazohističkim prekapanjem po prošlosti štode ne samo sebi nego i onima koji bi im svojim pristupom tom političkom fenomenu mogli pomoći. Ergo, Ivo Bilić je bio dugogodišnji partijski sekretar u Zadru (što samo po sebi ne mora ništa značiti - bio je to i u Zadru i jedan barem jedan častan čovjek, Romano Meštović), koji je, slijedom toga što je završio ekonomski fakultet (po preporuci tada najjačeg partijskoga čelnika u Zadru, Grge Stipića), postavljen za direktora sektora tadašnje (u 80-im godinama) Dalmatinske banke u Zadru, iako su njegove stručne kvalifikacije bile više nego upitne. (Tadašnji zamjenik direktora Stipića i čovjek koji je od izvorno Komercijalne banke Zadar

stvorio respektabilnu banku u okvirima Udružene banke Hrvatske, Petar Perić - koji nije mogao biti direktor zato jer nije bio član SK - jednom mi je osobno rekao: "Ja sam se snebivao o kakvim stvarima Bilić nije imao pojma nakon više od deset godina na mjestu direktora sektora poslova s inozemstvom!")

U svakom slučaju, Ivo Bilić je, kao neupitni partijski kadar u Zadru, u drugoj polovici 70-ih i početkom 80-ih godina doslovno drmao gradom, a najveći neprijatelji su mu bili "veliki Hrvati" i katolički vjernici. I dok je takve protivnike gotovo dva desetljeća zdušno proganjao (pa je čak - kada se još nije činilo da će opcija hrvatske države prevladati - javno izjavljivao /čuo sam to vlastitim ušima!/: "Ovakvi ne mogu srušiti komunizam!"), čim je uspostavljena hrvatska država ispisao se iz SDP-a i izjavljivao kako ga zanima samo struka (sudeći po izvaji kompetentnog Perića, bankarska struka se s njim doista nije usrećila!). U ovom je kontekstu dodatno bitno i to da se Bilić, dok je još bio svemoćni partijski sekretar (moj prijatelj, vrsni bankarski "operativac" Vlado Ostojić, uvijek ga je nazivao "malim konsomolcem"), kandidirao za tadašnju funkciju zamjenika predsjednika općine, ali ga je tada hametice porazio Željko Troskot, omiljen kao vrsni košarkaš u razdoblju najveće slave zadarske košarke, ali i kao dokazano dobar čovjek. U međuvremenu su on i njegov adlatus Neven Dobrović, kojega je Bilić početkom 80-ih svojim autoritetom uveo u Partiju, kada je to još izgledalo kao dobitna kombinacija, pa su njih dvojica, with the little help from their friends, rasturili tekstilnu tvrtku TIZ, nasljednicu nekad legendarnog "Bagata", i uništili egzistenciju mnogim porodicama... Ali, čemu pisati o takvim spodobama?

Ovaj autor je često pisao o negativnim stvarima u HDZ-u, ali ovo je jednostavno dokaz - pored mnogih drugih - na što je spremna spustiti se koalicija SDP-HNS. Dovlačiti nekog trećerazrednog apartčika iz Zagreba (ah, da, posljednje karijeristiko uhljebljenje bilo mu je u zagrebačkoj filijali Hypobank!) na mjesto zločina u Zadar, gradu u kojem je desetak godina bio najomraženija javna osoba, gdje je sustavno uništavao ljude, pokazuje da je i zadarski SDP, kao i središnjica stranke, dotakao dno dna. Ali, što se drugo od današnjeg SDP-a i može očekivati!

ZAKLJUČAK: Ova dva primjera trećerazrednih političkih karijerista, od kojih je Bilić "čovjek za sva vremena" (da posudimo naslov nedavno na HTV-u repriziranog filma o engleskom filozofu Thomasu Mooreu), a Obersnel je u dugogodišnjemu mandatu pokazao da zna organizirati jedino "krnjeval", završit ćemo zaključkom na koji nas je inspirirao jedan članak u "Spiegelu" od pred otprilike dvije godine. Naime, u razgovoru s uglednim francuskim sociologom engleskog podrijetla, Emmanuelom Toddom, mladi "Spiegelov" novinar Romain Leick podliježe opasnoj sintezi antiislamističkog neorasizma i zajapurenog sekularnog fundamentalizma kada svom sugovorniku postavlja sljedeće pitanje, vezano uz politički do iznemoglosti instrumentalizirano "arapsko proljeće": "Budući da se arapski svijet sve više modernizira, trijumfiraju li konačno univerzalne zapadne europske vrijednosti kao što su sloboda, jednakost, ljudska prava i ljudsko dostojanstvo (Menschenrechte und Menschenwürde)?

Uz primjedbu da ne bih nikad povjerovao da je ITKO mogao napisati ovakvu budalaštinu (što je najgore, Leick je vrlo inteligentan novinar) da nisam sâm to pročitao, ova "agitpropovska" intelektualna konstrukcija zbilja je sramotna. Ono što Leick taksativno nabraja BILE SU doista autohtone zapadne vrijednosti, ali ih je pervertirana zapadna demokracija u prvih tuce godina doslovno uništila. Ono što nabrijani sekularni fundamentalisti nazivaju "slobodom" samo je bijedna karikatura istinske slobode*, govoriti o "jednakosti" u svijetu u kojem bogatuni pomoću svojih vjernih sluga (karijerističkih političara, koji svoju sažaljenja vrijednu klijentelističku karijeru najčešće završavaju u famoznoj EU) vladaju nad sve većom armijom siromaha jednostavno je i gadno i jadno, o "ljudskim pravima" dovoljno govore milijuni otpuštenih i osiromašenih radnika (svakodnevni primjeri zorno pokazuju da ljudska i ina prava danas postoje samo za one koje je Marx (apage satanas) nazivao "eksproprijatorima" i njihove trendovske dobro znane kućne ljubimce (koje ne smiješ krivo ni pogledati, jer će ti Stanković, Pilsel, nekakav "trafikanat" i slična škvadra navući "španjolsku čizmu"!), a sintagma "ljudsko dostojanstvo", najveća žrtva pomahnitale fundamentalističke demokracije, danas se doima poput gnusne psovke ("gnusna psovka" - ovakav epitet za njih je najveća pohvala!).

Pa kad intelektualno britki laički teolog Šola rezignirano zaključuje kako se "nema kamo pobjeći", možda bismo se svi mi "prezreni na svijetu" (u kojem ONI vladaju!) morali osoviti na noge, zbaciti nametnuti nam jaram beščasća i natjerati ne nas, nego tu lživu žgediju, u bijeg, da bismo se mi ostali (nos otros - kako kažu Španjolci) mogli osjećati kao ljudi, umjesto što kukavički podvijamo rep, dozvoljavajući takvima da svojim moralnim smradom zagađuju prostor koji nam je sam Bog poklonio!

*Pa kada jedan doista nekompetentan političar poput Jovanovića (koji je, dok je HDZ bio na vlasti, autistično ponavljao mantru o "zločinačkoj organizaciji" - koju nije ni pokušavao objasniti, jer mu je suvislo objašnjavanje bilo i ostalo "nemoguća misija"!) bulazni o tome kako njegov školski program odgaja "slobodne i normalne ljude", on u svom "blaženom neznanju" ne uočava grozomornu činjenicu da se ti "slobodni i normalni ljudi" najčešće drogiraju i opijaju, a često i prebijaju na mrtvo ime (pogledati, primjerice, članak pod naslovom "Pljuvanje, psovanje, lavež - svakodnevni u učionicama" I. Šestan-Kučića u "Zadarskom listu" od 5. veljače) - fenomen koji je, to treba pošteno naglasiti, bio nepoznat (barem u ovakvim stravičnim razmjerima) i u fašističkim i u komunističkim društvima!